

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi J. W.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Łodzi w sprawie o sygn. II C 2856/24 oraz Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygn. I As 27/25, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 5 marca 2026 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 16 lutego 2026 r. J. W. wniósł osobiście skargę „na uporczywą beczynność Sądu Apelacyjnego w Łodzi polegającą na nierozpatrzeniu skargi na beczynność Sądu Okręgowego w Łodzi” (k. 2).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), warunkiem dopuszczalności

skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest wniesienie jej w toku postępowania.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że przez „tok postępowania w sprawie” w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy, należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy” (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 listopada 2012 r., KSP 15/12; z 24 września 2014 r., III SPP 206/14; z 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; z 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; z 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; z 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21; z 6 września 2023 r., I NSP 10/23; z 9 lipca 2024 r., I NSP 208/24). Tym samym niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania w przedmiocie stwierdzenia przewlekłości postępowania, jako postępowania incydentalnego (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 5 czerwca 2025 r., I NSP 205/25; z 8 maja 2025 r., I NSP 159/25; z 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21; z 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14, z 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; z 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16).

Z treści skargi wprost wynika, że skarga kieruje się przeciwko „uporczywej bezczynności Sądu Apelacyjnego w Łodzi polegającej na nierozpatrzeniu skargi na bezczynność Sądu Okręgowego w Łodzi polegającej na nie wezwaniu skarżącego do uzupełnienia braków formalnych pozwu o naruszenie dóbr osobistych” (k. 2).

Nie ulega zatem wątpliwości, że skarga dotyczy postępowania o charakterze incydentalnym. Taka skarga jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 § 1 w związku z art. 397 § 3 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

Leszek Bosek

[kf]

[r.g.]